

i 6 Dage. Til dette har Justitsministeren ikke et Ord at sige, heller ikke den ærede Ordfører. Hvor kunne de forsvare en saadan Afstraffelse, en saadan Behandling af en ganske uskyldig Pige? Man maa dog ikke lægge hende til Last, at hun er løben bort, fordi hun er bleven slaaet af Husbonden og er bleven sjofelt behandlet. Det taler til den unge Piges Ære, at, som det hedder i Forhørene, naar hun ikke siger til Fru Bransholm, at hun er bleven sjofelt behandlet, er det, fordi hun følte sig flov. Hvor kan man anse den Kvinde, der som Leder af et Børnehjem kan gøre sig skyldig i en saadan Afstraffelse af en ung Pige, for egnet til den Post?

Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) har haft Lejlighed til at bevise, at det forholder sig rigtigt med Kostindskrænkningen, at Pigerne sultede. Naar Ministeren vil gøre gældende, at der intet er bevist her, ikke heller i Henseende til, at de have tørstet, er dertil at sige, at der foreligger Fru Bransholms egen Tilstaaelse. Pigerne have næret en saadan Frygt for hende, at de, naar de sade i Arrest, ikke engang turde bede om Drikke. Der er heller ikke blot Tale om Drikke om Aftenen, dertil indskrænker det sig ikke. Den højtærede Minister søgte at give det Udseende af, at det var om Aftenen, at der blev nægtet dem Drikke, for at de skulde kunne ligge tørre om Natten, men de faa jo overhovedet ikke Drikke, saa længe de sidde i Arrest. Det gælder i alt Fald en Del af dem, thi nogle faa Drikke, andre ikke. Hvad siger Fru Bransholm selv vedrørende dette Punkt? Det beror paa en Tilfældighed. Der kommer altsaa Vilkaarlighed til oven i Købet. Hr. Schrøder gør opmærksom paa, at naar Pigerne ikke bade om noget at drikke, selv om de vare tørstige, kan det være, fordi de vidste, at det ikke nyttede noget. Saa maa Fru Bransholm indrømme overfor ham, at det er meget muligt. Fru Bransholm siger, at Børnene faa en ekstra Portion Formad, naar Eftermåden bliver tagen fra dem. Ja, den højtærede Minister og Regeringspartiets Ordfører tro blindt alt, hvad hun siger, men naar der er Tale om Pigerne, tvivler man om deres Udsagn, og dog konstaterer Forhørene, at Fru Bransholm i 3 Tilfælde ikke har journaliseret de Straffe, som bleve idømte.

Den højtærede Minister sagde i Dag, at de Straffe, Ris, Arrest, Kostindskrænkning og saa meget andet, som Fru Bransholm havde anvendt, vare Straffe, der vare

anvendte tidligere. Den højtærede Minister er her ganske uvederhæftig, det er et fuldstændig falsk Billede, Ministeren giver af „Hebron“. En Række af de Afstraffelser, jeg har ført Klage over, ere ikke forefaldne, før Børneloven traadte i Kraft, men i det Aar, da Klagen rejses. Jeg ved ikke, om noget Medlem her i Salen efter den Fremstilling, den højtærede Minister har givet, er i Tvivl om, at det har været hans Hensigt at fremkalde den Opfattelse, at Ris- og Arreststraffe ikke have været anvendte i det Aar, da Klagen rejses. Jeg skal da gøre opmærksom paa, hvad der fremkom under Forhørene paa selve „Hebron“. Jeg gør opmærksom paa — det er temmelig nødvendigt —, at de Vidneforklaringer, der fremkom, da Retten sattes paa „Hebron“, ere af en ganske anden Karakter, give et ganske andet Billede end de Forhør, som afholdtes udenfor „Hebron“. Det er ligesom ved Flakkebjerg-Forhørene: Alle de Drengene, der afhørtes paa selve Flakkebjerg, talte godt om Mortensen, hvorimod der er stor Uenighed mellem dem, der afhøres udenfor Flakkebjerg, det er ikke at undres over. Jeg gør altsaa først opmærksom paa, at de unge Piger, som afgave Vidneforklaringer paa selve „Hebron“, udtalte sig mere forbeholdent. For ikke saa faa af dem gælder det, at de have slet ikke noget at klage over, det er Gang efter Gang, at man træffer det i Forhørene. Maa jeg blot henpege paa nogle ganske faa Linier.

For Retten paa „Hebron“ mødte Anna Josephine Christensen, født 12. November 1892. Hun kom paa Hjemmet 6. November 1905. Hvad siger hun nu, og hvad oplyser hun? Det staar Side 93. „Hun synes, at Fru Bransholm er noget paa Nakken af hende; hun havde for et Par Maaneder siden“ — selve Forhøret afholdes paa „Hebron“ 8. Oktober, altsaa er det i September endda nogen Tid efter, at jeg har aabnet min Kampagne mod „Hebron“ —, laant en anden Pige sin Kam, og denne knækkede saa 3 Tænder i den; da Fru Bransholm kom til Kundskab herom, og det viste sig, at der ialt med tidligere knækkede Tænder manglede 15 Tænder, blev Frokosten, en Rundtenom Rugbrød og Te, tagen fra hende i 14 Dage, uagtet hun tidligere var bleven straffet for de 12 Tænder. Komparentinden er lige før Paa-ske i Aar bleven straffet med godt en halv Snes Slag af Spanskrør, fordi hun og Gerda Olsen havde byttet noget Legetøj, og hun havde laant et Syskrin af Mathilde Petersen. Komparentinden har engang